

Bilag. Jeg vil dog her gøre et Par enkelte Bemærkninger til noget af det, den ærede Ordfører fremsatte.

Det ærede Medlems Udtalelser gik ud paa at fremstille det saaledes, som om der egentlig ikke havde været noget særlig forøget Byggeri i Odense. Ja, vi har jo gennem „Statistisk Departement“ faaet Oplysninger herom, og det er dør tilstrækkeligt at sammenligne de to Byer Odense og Aarhus for den sidste 4 Aars-Periode. Nu beder jeg bemærket, at Aarhus har 50 pCt. flere Indbyggere end Odense. Det viser sig, at i denne 4 Aars Periode er Antallet af Lejligheder i Aarhus forøget med 728, medens Antallet i Odense er forøget med 361, hvilket vil sige, at det i Aarhus er forøget med 3,9 pCt., men i Odense med 6,6 pCt. Ser vi paa Forholdene for 1922—23 og 1923—24, viser det sig, at i Aarhus, der stadig har Restriktionerne, er Antallet af Lejligheder forøget med 78, medens det i Odense, hvor de er gaaet bort fra Restriktionerne, er forøget med 165. Endnu grellere er Forholdet for 1923—24, hvor Antallet af Lejligheder i Aarhus er forøget med 80, imedens det i Odense er forøget med 265; der har altsaa været et langt større Byggeri i Odense end i Aarhus.

Det ærede Medlem fremdrog tillige en Række Eksempler paa, hvordan man i Odense havde søgt at skrue Huslejen op, men han fremdrog samtidig Eksempler paa, hvor fornuftig og godt den Aagerparagraf, som vi fik vedtaget i sin Tid, havde virket. Det virkelige Forhold er det, at jo mere almindelig Anvendelsen af Aagerparagraffen bliver, des mindre vanskeligt er det ogsaa at faa Folk til at benytte den, hvis der er Anledning dertil, saa jeg synes ikke, at det, det ærede Medlem fremførte, taler til Fordel for hans Standpunkt, men snarere imod det Standpunkt, som han gør sig til Talsmand for.

Med Hensyn til de Konservatives Ændringsforslag skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou haaber jo paa, at man nok skal naa til Enighed med Regeringen paa dette vigtige Omraade — efter hans Opfattelse er det jo næsten lige saa vigtigt at komme til Enighed om Boligloven som at komme til Enighed om Finansloven. Det ærede Medlem anvendte det gamle Ord: Hvor der er Villie, dør er der Vej. Jeg føler mig fuldt overbevist om, at saa snart Borgerrepræsentantvalget er forbi, er der baade Vej og Villie til at komme til Enighed fra begge Parters Side, og saa naas det nok. De

Konservatives Ændringsforslag betyder set ud fra vort Synspunkt paa nogle Punkter Forbedringer i Forhold til Flertallets Ændringsforslag, medens de paa den anden Side betyder en Føringelse i Forhold til den Lov, vi har for Tiden.

Jeg vil derfor anbefale at stemme imod ikke blot Flertallets Ændringsforslag, men ogsaa de Konservatives paa to nær; Underændringsforslagene Nr. 2 og Nr. 13 vil jeg anbefale ærede Medlemmer at afholde sig fra at stemme om.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Slesbager gav et ejendommeligt Referat af nogle Udtalelser, som en af de radikale Borgerrepræsentanter, Byretsdommer Jesper Simonsen, er fremkommet med. Efter det ærede Medlem Hr. Slesbagers Udtalelser skulde man tro, at Byretsdommer Simonsen ønskede Restriktionerne afskaffet. (Afbyrdelse). Enhver maatte faa det Indtryk. Men lige det modsatte er Tilfældet. Det, som Byretsdommer Jesper Simonsen har fremhævet, er, at Restriktionerne er nødvendige for at hindre en Opskrunding af Lejen paa det nuværende Tidspunkt. Hvis Grundejerspekulanterne presser Lejen saa højt op som paa nogen Maade muligt under den nuværende Situation, saa kan man sige sig selv, at naar normale Forhold en Gang indtræder, maa Prisen paa Ejendomme nødvendigvis falde. De Udtalelser, Byretsdommer Simonsen er fremkommet med, gaar altsaa lige i modsat Retning. Det, han har hævdet, er ganske overensstemmende med det, som Flertallet i denne Sal har hævdet ved denne Lejlighed og med de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet. Naar vi faar Overflod paa Lejligheder — det var vist det ærede Medlem Hr. Simonsen, der benyttede dette Udtryk —, saa kan Forholdet blive saaledes, at Grundejerne vil kunne faa et berettiget Krav paa Beskyttelse.

Jeg har Gang efter Gang fremhævet i dette høje Ting, at en varig Boliglovgivning ser ud i Tiden, den anlægger ikke saa kortsynede Betragtninger, som Grundejerne gennemgaaende gør; de synes at gaa ud fra, at de har Magten nu, og den vil de beholde i al Evighed. Men naar det Tidspunkt kommer, da der er en Mængde ledige Lejligheder, saa vil Forholdet vende sig, og saa vil det være Lejerne, der har Magten. Og det, der forekommer os at være urimeligt, er, at med Hensyn til noget saa elementært, noget saa absolut nødvendigt som det at have Tag over Hovedet, dør skal det i skiftende Pe-